

GEOGRAFSKA MATURITETNA ESKURZIJA PO BELI KRAJINI

V ponedeljek, 19.10.2015, smo se dijaki 4.a, 4.b in 4.c, ki imamo na maturi izbirni predmet geografija, skupaj s profesorjema Nevenko Malnarič Brulc in Markom Arnušem odpravili na obvezno strokovno ekskurzijo po Beli krajini. Na pot smo se odpravili ob pol osmih izpred Tuša. V ritmih belokranjske glasbe smo se prek številnih ovinkov prebili čez Gorjance in prišli v Belo krajino, kjer pa nas ni čakalo prav nič lepo vreme. Dež in nizke temperature so nas spremljale skozi celoten dan. Najprej smo se ustavili v Semiču, tretjem največjem belokranjskem kraju. Obiskali smo njihov čudoviti kulturni dom in manjše podjetje Calex Plastik, kjer v proizvodnji nastajajo deli multipraktikov, sesalcev, tehtnic in ostale elektronike za svetovno znana podjetja Bosch, Grundig in druge. Ob poti smo se na hitro ustavili še pri izviru reke Krupe, a ga zaradi slabega vremena nismo videli v ravno najlepši podobi. Naša naslednja postaja je bila podjetje Kolpa. Že takoj na vhodu smo videli, da je Kolpa v primerjavi s Calexom veliko večje podjetje, saj nas je na vhodu pričakal varnostnik, naša profesorja pa sta si morala nadeti posebne brezrokavnike z napisom »obiskovalec«. V dveh skupinah smo se sprehodili skozi proizvodnjo in skladišče tega podjetja, ki je s svojimi kadmi, umivalniki in tuš kabinami opremila marsikateri dom. Najbolj nas je presenetil oddelek masažnih kadi. Kadi, na katerih so bile s flomastrom načrtnjene oznake V.I.P., Luxury ipd. in katerih cena se začne pri nekaj sto evrih, so se stiskale po vseh prostih kotičkih ogromne proizvodnje in prav težko je bilo verjeti, da je mogoče v tej plastiki uživati. Mnenje smo seveda spremenili takoj, ko smo zagledali kad, iz katere se je kadila topla voda in vsi smo se takrat želeli kopati v njih. A pravo delo se takrat sploh še ni začelo... Naša naslednja postaja je bila Božakovo, kjer se, kot nam je pojasnil profesor, »vsak drugi piše Nemanič«. Obiskali smo kmetijo, kjer nam je gospodar Stanko Nemanič pomagal odgovoriti na prvega izmed štirih sklopov terenskih vaj, ki smo jih morali opraviti v tej vasi. Po končanem razgovoru smo se odpravili še ven, kjer smo v skupinah rešili še ostale tri vaje. Presenetljivo pa naš glavni pripomoček ni bil kompas in zemljevid, ampak dežnik in škornji, ki pa jih seveda nis(m)o imeli vsi. Probleme smo imeli že pri na videz najlažji nalogi- barvanju hiš. Barvice namreč naših mokrih listov nikakor niso hotele pobarvati. Na srečo smo to lahko uredili s flomastri. Potem smo prehodili še učno pot ob potokih Zdenc in Vidovec in se z dodatnim centimetrom debelimi podplati in novimi odtenki hlač zaradi blata in dežja odpravili proti Rosalincam. Tam nam je gospa Mojca prijazno postregla z belokranjsko pogačo, obaro, pecivom, jabolčnim zavitkom in čajem. Naučili smo se tudi pravilne peke pogače in se čudili slikam tort, ki so nastale pod njenimi spretnimi rokami. Okrepčani smo se odpravili naprej, si ogledali še belokranjske steljnike in zaključili našo ekskurzijo v Drašičih tako, kot se spodobi za obisk Bele krajine. Potem pa smo se utrujeni odpravili nazaj proti dolenjski prestolnici.